
Wel van hem af, maar **NIET VAN ZIJN GELD**

Als u gescheiden bent en de ex-partner kan het betalen, hebt u in Nederland recht op twaalf jaar partneralimentatie. En die gebruiken de meeste vrouwen ook alle twaalf. Stellen we ons daarmee te afhankelijk op? Twee vrouwelijke deskundigen beweren van wel.

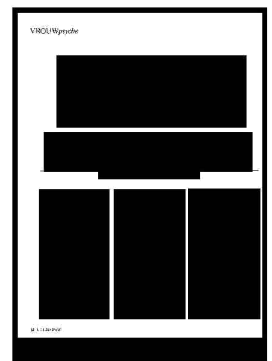
TEKST: PETRA VOLLINGA ILLUSTRATIE: ANNET SCHOLTEN

Daar zit u dan. Jarenlang voor de kinderen gezorgd, manlief gesteund waar het maar kon en weg is hij. Met een vrouw die bijna uw dochter had kunnen zijn. Of u was zo ver uit elkaar gegroeid dat u zich elke ochtend opnieuw even moest voorstellen. Of u bent zelf verliefd geworden. Op iemand die wél naar uw verhalen wil luisteren. Hoe dan ook, u bent gescheiden, het huwelijk is over. Net als 34% van alle andere huwelijken in 2007. En net als die andere 31.983 stellen, moet ook u de draad weer oppakken en verder met uw leven. Maar hoe? Volgens advocaat-scheidingsmediator Marjoleine de Boorder doen vrouwen er goed aan zo snel mogelijk voor financiële onafhankelijkheid te zorgen. Ze zit dagelijks bij de onderhandelingen van stellen die gaan scheiden. "Als je zelf financiële verantwoordelijkheid neemt, ga je je beter voelen over jezelf. Al is het maar één of twee dagen in de week waarin je je eigen geld verdient. Als je werkt, ontwikkel je jezelf en krijg je waardering van andere mensen dan die in je eigen huis. Je maakt een begin met een nieuw leven. Dat zou voor veel vrouwen beter zijn."

Janine Bakker (45) voelt zich niet aangesproken. Zij is, zoals ze zelf zegt 'vervangen door een jonger exemplaar': "De nieuwe vriendin van mijn ex is 29. Hij zoekt het maar lekker uit met haar, maar volgens de wet heb ik recht op een deel van zijn salaris. En dat vind ik zelf ook. Ik heb altijd voor de kinderen gezorgd en hem gesteund in zijn carrière. Dat hebben we ooit zo afgesproken en dat is nu dus niet ineens veranderd door de scheiding."

Niet realistisch

Geen speld tussen te krijgen. Als je tijdens het huwelijk besluit om de kinderen niet naar de naschoolse opvang te brengen, waarom zou dat ineens wel moeten als hij een eind aan de relatie maakt? De scheidingsmediator: "Ik bedoel ook niet dat alle vrouwen maar meteen fulltime aan de slag moeten gaan en hun kinderen naar de opvang moeten brengen. Dat is niet realistisch als je thuis zit met twee kleine kinderen en je man net weg is. En dat hoeft ook helemaal niet, daar is de Nederlandse cultuur niet naar. Het is heerlijk dat Nederlandse vrouwen zoveel tijd met hun kinderen door kunnen brengen. Maar er zijn dingen die wel haalbaar zijn. We moeten met ideeën komen waarmee we vrouwen kunnen stimuleren om de arbeidsmarkt op te gaan, zonder dat we verwachten dat ze van de ene op de andere dag een wereldbaan hebben. Als je tien jaar niet hebt gewerkt, zul je helemaal onderaan moeten beginnen." Dat is inderdaad het volgende probleem. Zit het bedrijfsleven wel te wachten op vrouwen die de veertig zijn gepasseerd, er misschien jarenlang uit zijn geweest en vaak alleen parttime kunnen werken? Met

---

de huidige crisis liggen de banen toch al niet voor het oprapen. Mette Geringa (50) kan daarover meepraten. “Dertig jaar was ik getrouwd. Lief en leed hebben we samen gedeeld, maar op een gegeven moment ging het gewoon niet meer. We hadden meer ruzie dan gewone gesprekken en voelden het einde allebei aankomen. De kinderen zijn uit huis en dus hebben we de knoop > vorig jaar doorgehakt. Ik dacht zo een baan te vinden, maar dat viel erg tegen. Door mijn gebrek aan opleiding en ervaring kom ik nergens aan de slag.”

Ook daar ziet Marjolein een oplossing voor: ze pleit voor een haalbaar stappenplan. “Daarin moeten vrouwen de tijd krijgen om een opleiding te volgen als dat nodig is, zodat ze hun weg terugvinden in de werkende maatschappij. De ex-man zou de eerste vier jaar wat meer alimentatie kunnen betalen, in de wetenschap dat er daarna wordt afgebouwd. Zolang beide partijen weten wat er van ze verwacht wordt, kun je ergens naartoe werken.”

Afhankelijkheid

Maar wat is er mis met partneralimentatie als de ex er zelf geen problemen mee heeft? Volgens coach/psychologe Andrea Doeser (1968) van De Werkmaatschappij zit het hem vooral in de afhankelijkheidspositie. “Een afhankelijke relatie kan meer kwaad dan goed doen. Dan zit je dus nog twaalf jaar vast aan een man, van wie je eigenlijk af wil. Mensen zeggen dan altijd: ‘Maar ik heb er recht op. Ik heb hem ook al die jaren gesteund.’ En dat klopt, maar dat is een verstandelijke redenering. Gevoelsmatig kom je op die manier niet los van hem. Ik heb er geen harde bewijzen voor, maar ik heb het vermoeden dat sommige vrouwen dat ook wel prettig vinden. Het gevoelsmatig loslaten van je ex is namelijk best ingewikkeld. Als je op alle fronten afstand neemt, houdt het ook echt op. Maar goed voor het zelfvertrouwen is het niet om te blijven hangen in je leed. Weer aan de slag gaan, geeft je juist veel. Je voelt je dan veel meer dan alleen ‘de ex van’ en ‘de moeder van’. Je staat weer midden in het leven.” Het geeft voldoening om financieel onafhankelijk te zijn, dat snappen we. Maar volgens de scheidingsmediator kan het ook

bittere noodzaak zijn. Marjolein: “Stel dat je ex-man zijn baan kwijtraakt. Dan zit je zonder inkomen. En wat doe je na die twaalf jaar partneralimentatie? Dan ben je misschien 52 en heb je niks meer: geen pensioen, geen baan... Daarom ben ik voorzitter van Collaborative Divorce, oftewel: De Overlegscheiding. Daarin wordt met een team van deskundigen samengewerkt om alles voor beide partijen zo goed mogelijk te regelen. Samen om de tafel, in plaats van vechten voor de rechtbank. En er worden allerlei creatieve oplossingen bedacht, zodat je geholpen en gestimuleerd wordt om voor jezelf te zorgen. Er zijn zoveel vrouwen die niet gaan werken, omdat ze dan op hun alimentatie worden gekort. Die het eigenlijk wel prima vinden zo. Eerlijk gezegd vind ik dat niet meer bij deze tijd passen. Nergens in Europa is de alimentatieregeling ook zó ruim als in Nederland.” “Makkelijk praten,” vindt Inge van der Wulf (38). “Mijn oudste zoon is autistisch en moet naar een speciale school. En aan de tweeling heb ik echt meer dan mijn handen vol. En dan zou ik ook nog moeten gaan werken? Ik zou echt niet weten hoe ik dat allemaal voor elkaar moet krijgen. Hij wilde toch ook kinderen? Dan moet hij ook voor hun moeder blijven zorgen.” Dat begrijpt coach/psychologe Andrea maar al te goed. “En toch wil ik benadrukken wat het kan opleveren als Inge de kinderen, al is het maar één dag in de week, ergens anders zou onderbrengen en een baan zou nemen. Je blik gaat dan meer naar buiten en daarmee word je ook gezien door anderen. Erkenning van anderen is heerlijk en nodig om je zelfvertrouwen weer op te bouwen. Je gaat niet in een week scheiden. Daar gaan vaak jaren aan vooraf die om van alles gingen, behalve om jou. Maar nu kun je nieuwe keuzes maken. Wat wil je nou echt? Je komt als individu weer centraal te staan.” Bovendien is Andrea voorstander van de reuring die de werkvloer automatisch met zich meebrengt. “Je gaat ergens eten waar je nog nooit geweest bent, collega’s hebben een concert gezien van een zangeres die je niet kent, dat soort dingen. Er vloeit zoveel meer voort uit werk dan alleen geld.” □

SCHEIDINGSPERIKELEN

- Vrouwen hebben het na een scheiding financieel een stuk moeilijker dan mannen. De helft van de vrouwen moet rondkomen van hooguit € 1300,- per maand; van de mannen verdient ruim de helft meer dan € 1800,-.
- Slechts 10 procent van de gescheiden partners regelt partneralimentatie.
- 24 procent van de vrouwen met twee kinderen heeft geen betaald werk. Bij drie of meer kinderen is dit 42 procent.
- 84 procent van de vrouwen wil best meer uren werken, als ze

werk en privé maar beter konden combineren.

- Voor bijna 10 procent is een tekort aan (geschikte) opvang een belangrijke belemmering om (meer) te gaan werken. (bron: Nibud, CBS, Papaplus)
- Gaat u zelf scheiden? Lees meer over uit elkaar gaan, zonder nare ruzies en advocaten die elkaar het leven zuur maken op www.collaborativedivorce.nl
- Alle ins en outs over alimentatie en subsidieregelingen voor alleenstaande ouders vindt u op www.alimentatie.nl

- Wilt u aan de slag? Stel uzelf dan eerst de hamvragen: wie ben ik, wat wil ik en wat kan ik. Maak vervolgens een aantrekkelijk én vooral haalbaar plan, dat toekomst heeft voor de komende vijf jaar. Begin klein en kijk elk jaar hoe het gaat.
- Deed 'hij' altijd de financiën? Niet handig, ook niet als u nog steeds gelukkig getrouwd bent. Want wat als u er alleen voor komt te staan? Lees daarom het boek *Goudmijn; alles wat vrouwen moeten weten over geld* van Elleke van Duin en Marian Hogeslag!

